نکته

آیا ایالات قرمز دوباره آبی می‌شوند؟

درفضای سیاسی آمریکا، فراترازنوسانات مرسوم، زنگ‌های خطرجدیدی برای جمهوری‌خواهان به صدا درآمده است که منبعث از نتایج اخیر انتخابات محلی و شهرداری‌هاست. این نتایج نه‌تنها یک شاخص موقت، بلکه یک هشدارجدی در مورد سلامت پایگاه رأی‌دهندگان حزب محسوب می‌شود وسایه سنگینی برچشم‌اندازانتخابات‌های ریاست‌جمهوری آتی افکنده‌است. نگرانی اصلی جمهوری‌خواهان بازگشت آرای حیاتی ایالت‌های تعیین‌کننده (Swing States) مانند جورجیا، پنسیلوانیا، ویسکانسین و میشیگان به سبد دموکرات‌هاست؛ حالتی که یادآور شکست‌های دوره‌های پیشین است. در حال حاضر، محوریت سیاسی آمریکا بیش ازآنکه حول محور کارایی دولت فعلی باشد، بر محوریت پذیرش و محبوبیت رهبران حزب جمهوری‌خواه در حال سنجش است. آمار نظرسنجی‌های اخیر نشان می‌دهند که میزان نارضایتی کلی ازرهبران این حزب درحال افزایش است، فرسایشی که ازقلب پایگاه سنتی آغازشده و به بخش‌های مستقل سرایت کرده است. این ریزش نه‌تنها درمیان رأی‌دهندگان نامشخص، بلکه درمیان وفاداران ترامپ نیزبه‌وضوح‌قابل مشاهده است. نکته‌ای که کمپین‌های انتخاباتی جمهوری‌خواه را به وحشت انداخته، عدم اطمینان در«ایالات قرمز» است. زمانی که بخش معتنابهی ازرأی‌دهندگان پایه‌دار حزبی، به‌ویژه در مناطق حامی سنتی، شروع به ابراز تردید می‌کنند، عملا مفهوم «ایالت‌های تضمین شده» ازبین می‌رود. این تردید ناشی ازعواملی چندگانه است؛ ازجمله فقدان یک روایت اقتصادی واحد وقانع‌کننده که بتواند تمام اقشار اقتصادی را دربرگیرد، و همچنین ابهامات موجود پیرامون مسائل مربوط به حاکمیت دموکراتیک دربرابربرخی اظهارات ومواضع جنجالی ترامپ. دراین میان، دموکرات‌ها بااستفاده هوشمندانه ازشکست‌های احتمالی دراین ایالت‌ها، تمرکزخود رابرحفظ وتقویت اکثریت شکننده خود درقلمروهای سنتی دموکراتیک و بازپس گیری اندک آرای مستقل در غرب میانه معطوف کرده‌اند. این استراتژی براین فرض استوار است که اگرجمهوری‌خواهان نتوانند اعتماد رأی‌دهندگان خاکستری (Independents) را در مناطقی نظیر حومه شهرهای بزرگ پنسیلوانیا یا میشیگان جلب کنند، حتی اکثریت آرای ایالت‌های سنتی قرمزهم برای جبران عقب‌ماندگی کافی نخواهد بود. اقتصاد، مهاجرت و مسئله هویت ملی همچنان سرفصل‌های اصلی نبردهای سیاسی باقی خواهند ماند. اما نتایج اخیرنظرسنجی‌هایی مانند نظرسنجی کالج امرسون نشان می‌دهد رأی‌دهندگان به‌جای تمرکزصرف بروعده‌های اقتصادی، به‌ثبات‌وقابلیت‌پیش‌بینی رهبران سیاسی نیزاهمیت می‌دهند. اگراین روند نزولی درمحبوبیت حزب نزد رأی‌دهندگان درون حزبی و مستقلین ادامه یابد، احتمال دارد که در دوربعدی انتخابات، شاهد بازگشت رنگ آبی به نقشه‌های انتخاباتی درایالت‌هایی باشیم که‌مدتی است تحت‌سلطه جمهوری‌خواهان قرارگرفته بودند. این یک تغییرصرفا سیاسی نیست؛ بلکه بازتعریف مجدد موازنه قدرت درآمریکاست.

گفت‌وگو

طلال عتریسی، استاد علوم سیاسی دانشگاه بیروت در گفت‌وگو با «رسالت» مطرح کرد:

تصاعد بحران‌های داخلی و سیاسی در اراضی اشغالی

استاد علوم سیاسی دانشگاه بیروت تأکید کرد: تصاعد بحران‌های داخلی و سیاسی دراراضی اشغالی پس ازانعقاد آتش‌بس ظاهری درنوار غزه وارد فاز جدیدی شده است. طلال عتریسی در گفت‌وگو با «رسالت» اظهار داشت:

«بحران‌های داخلی و فزاینده‌ای که در ارتش، نهادهای امنیتی و کابینه رژیم صهیونیستی متعاقب دوسال جنگ درنوار غزه وعدم دستیابی به اهداف میدانی نتانیاهو در این آوردگاه ایجاد شده، حتی پس از آتش‌بس نیز ادامه دارد. این بحران‌ها حکایت ازعمق اختلافات داخلی درتل آویو داشته و به پاشنه آشیل رژیم صهیونیستی تبدیل خواهد شد. دراین میان تلاش آمریکا و متحدان تل آویو برای مدیریت بحران‌های داخلی دراین رژیم قطعا ثمره‌ای نخواهد داشت. فرماندهان سابق ارتش اسرائیل به‌صراحت نتانیاهو را به بهره‌کشی ازارتش برای تحقق دستاورد سیاسی و شخصی متهم می‌کنند و این درعمر رژیم صهیونیستی سابقه نداشته و نمایانگر اختلافات میان مقامات سیاسی و نظامی این رژیم است.»

وی افزود: «مقاومت فلسطین در جنگ غزه رژیم صهیونیستی را به زانو درآورد. هیچ‌یک ازاهداف سه‌گانه نتانیاهو درنوار غزه محقق نشده و همین مسئله تبدیل به یک بحران مزمن در تل آویو گردیده است.»

تصویب مصوبه اعدام فلسطینیان در کنست نشانه چیست؟

رسوایی جدید مدعیان حقوق بشر

مصوبه کنست مبنی بر حق اعدام اسرای فلسطینی نوعی مشروعیت بخشیدن به این جنایات و بازخواست مجامع جهانی است حال آنکه تمامی این افراد اسیر جنگی بوده و قوانین چهارگانه ژنو، قوانین بشردوستانه و شرایط جنگی برآن‌ها حاکم است و مصوبه کنست کاملا فاقد اعتبار است

قاسم غفوری
تحلیلگر مسائل بین‌الملل

غرب بار دیگر اثبات کرد که برای انسانیت و قوانین جهانی هیچ ارزشی قائل نیست، لذا دل‌خوش کردن به میانجی بودن آن‌ها برای صلح، یک توهم و خیال‌واهی است و تنها راه خروج از این وضعیت ایجاد نظم نوین منطقه و جهانی حول پرچم حمایت از فلسطین است. کنست (پارلمان رژیم صهیونیستی) در شور نخست، پیش‌نویس قانون اعدام اسرای فلسطینی متهم به انجام عملیات‌های ضدصهیونیستی را تصویب کرد. ۳۹ عضو کنست به آن رأی موافق دادند و ۱۶ نفر دیگر با آن مخالفت کردند. ایتمار بن گویر، وزیر افراطی رژیم صهیونیستی که بارها خواستار اعدام اسرای فلسطینی در زندان‌های رژیم صهیونیستی شده است بعدازتصویب پیش‌نویس اولیه قانون اعدام اسرای فلسطینی، اقدام به توزیع شیرینی در صحن کنست رژیم صهیونیستی کرد. کنست همچنین لایحه موازی دیگری را که توسط اودد فورر از حزب مخالف اسرائیل بیتنو، پیشنهاد شده بود را تصویب کرد تا نشان دهد که بین ائتلاف کابینه و مخالفان آن در ارتکاب جنایت‌های بیشتر و خونبارتر علیه جنبش‌های مقاومت فلسطین در زندان‌های اسرائیل اختلاف نظری وجود ندارد، هرچند طبق گزارش‌های اسرائیلی، این لایحه در انتهای دستور کار جلسه قرار گرفت تا به نمایندگان کنست از حزب مخالف پیش‌آتید اجازه داده شود در طول رأی‌گیری از صحن علنی خارج شوند.

ابعاد جدید یک نسل‌کشی

رژیم صهیونیستی در حالی هشتاد سال است که به‌عناوین مختلف به نسل‌کشی فلسطینی‌ها می‌پردازد و در دو سال جنگ غزه ابعاد این جنایت شدت بیشتری گرفته است که از حربه‌های آن‌ها برای این جنایت‌بازی واژگانی برای توجیهات قانونی و فرار از مجازات است. در این چارچوب در کنار واژگانی همچون فلسطینی‌های تروریست، صهیونیست‌ها دریک جنایت بزرگ واژه زندانیان فلسطینی را سال‌هاست که جایگزین اسرای فلسطینی کرده‌اند در حالی که در دوسال اخیر نام اسرای خود را گروگان خطاب کرده‌اند. این رویکرد برآن است تا نزاع میان فلسطینی-صهیونیستی از جنگ دوساختار مستقل که درجنگ هستند را به یک ساختار تقلیل دهد، به گونه‌ای که فلسطینی‌ها جدایی‌طلبانی تروریستی معرفی می‌شوند که با نقض مقررات این رژیم به جدایی‌طلبی و بحران‌سازی امنیتی هستند. صهیونیست‌ها با این واژه‌سازی عملا حقوق فلسطینی‌ها در بند این رژیم که بر اساس قوانین جنگی و چهارگانه ژنو اسیر قلمداد می‌شوند را حذف می‌کنند که زمینه را برای شکنجه و جنایت علیه آن‌ها فراهم می‌سازد. مصوبه کنونی صهیونیست‌ها نوعی کتمان حقیقت جنگ است که با دروغ‌پردازی به دنبال مشروعیت‌بخشی به اعدام خلاف کاران و تهدید کنندگان امنیت است که زمینه را برای اعدام هزاران فلسطینی فراهم می‌سازد. این نسل‌زمانی بیشتر نمود می‌یابد که کنست در قرائت اول با تصویب طرحی موافقت کرد که به کابینه اجازه می‌دهد رسانه‌های خارجی را بدون نیاز به رأی دادگاه تعطیل کند. این مصوبه ابعاد جدیدی از نسل‌کشی را به همراه خواهد داشت، به‌ویژه اینکه این روزها صهیونیست‌ها در راستای اشغال کامل کرانه باختری اقدام به بازداشت تعدادبی‌شماری از فلسطینی‌ها کرده‌اند.

فرار از بار جنایتی بزرگ

این روزها تبادل پیکر شهدای فلسطینی و اجساد نظامیان صهیونیست در حالی صورت می‌گیرد که گزارش‌ها از جنایتی بزرگ حکایت دارد و آن اینکه غسان ابوستة پزشک فلسطینی در اظهاراتی گفت که پیکر فرزندان ما به‌صورت ناقص به ما بازگردانده می‌شوند و این نشان‌دهنده آن است که آنان یک بار زیر شکنجه و یک بار هنگام جدا کردن وحشیانه اعضای بدن آنان مرگ را تجربه کرده‌اند. ابوستة افزود: درحالی که نهادهای حقوقی مدعی انسانیت هستند سکوت اختیار کرده‌اند و حال این پرسش در وجدان تمام ما ایجاد می‌شود که تا چه زمانی خون ما تا این حد ارزان باقی خواهد ماند؟ همچنین فرانچسکا آلبانیز گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور حقوق بشر در سرزمین‌های اشغالی فلسطین روز دوشنبه اعلام کرد که شواهد و ادله‌ای که در دست است، نشان می‌دهد اسرای فلسطینی غزه از ماه فوریه ۲۰۲۴ شکنجه شده‌اند. «اسماعیل الثوابته» مدیرکل دفتر اطلاع‌رسانی دولتی در نوار غزه پیش‌تر در اظهاراتی گفت که بیشتر پیکرهای تحویل گرفته شده شهدا، فقط استخوان هستند و برخی از آن‌ها فاقد هرگونه آثار و نشانه هستند. الثوابته افزود که شکنجه، دفن در شن و حتی اعدام با خفه کردن از شواهد جنایات دشمن علیه اسرا است که پیش از کشته شدن، مورد شکنجه و اعدام قرار گرفته‌اند. این افشاگری‌ها از جنایت صهیونیست‌ها در حالی صورت می‌گیرد که به نظر می‌رسد مصوبه کنست مبنی بر حق اعدام اسرای فلسطینی نوعی مشروعیت بخشیدن به این جنایات و بازخواست مجامع جهانی است حال آنکه تمامی این افراد اسیر جنگی بوده و قوانین چهارگانه ژنو، قوانین بشردوستانه و شرایط جنگی برآن‌ها حاکم است و مصوبه کنست کاملا فاقد اعتبار است.

رسوایی دیگر برای حقوق بشر غربی

صهیونیست‌ها با این مصوبه در حالی به دنبال ایجاد چرخه خشونت و توجیه جنایاتشان هستند که سکوت کشورهای غربی مدعی حقوق بشر در برابر این جنایات و نیز وضعیت فاجعه‌بار پیکرهای اسرای فلسطینی ابعاد دیگری از دوگانگی رفتاری حقوق بشر غربی را آشکار می‌سازد. آن‌ها که برای سایر کشورها پرونده حقوق بشری ایجاد و به اعمال تحریم و حتی تهدید نظامی به جرم اعدام چند قاچاقچی مواد مخدر می‌پردازند رسما با سکوت خود به حمایت از جنایات رژیم صهیونی از جمله نسل‌کشی اسرای فلسطینی می‌پردازند، حال آنکه در عالم واقع رژیم صهیونی آپارتایدی با جنایاتی بی‌شمار است که باید بازخواست و مجازات شود درحالی که مقابل آن فلسطینی‌هایی قرار دارند که بر اساس قوانین جهانی حق دفاع مشروع داشته ولذا قوانین جنگی باید در قبال اسرای آن‌ها اعمال گردد. غرب بار دیگر اثبات کرد که برای انسانیت و قوانین جهانی هیچ ارزشی قائل نیست لذا دل خوش کردن به میانجی بودن آن‌ها برای صلح یک توهم و خیال واهی است و تنها راه خروج از این وضعیت ایجاد نظم نوین منطقه و جهانی حول پرچم حمایت از فلسطین است.

چهل دزد بغداد در پاریس چه می‌کنند؟!

سفر قریب‌الوقوع رئیس جمهور فرانسه، امانوئل ماکرون، به بغداد که در حاشیه نشست COP ۳۰ در برزیل و در دیدار با هه لو العسکری، وزیر محیط زیست عراق، نهایی شد، ظاهری دیپلماتیک و بشردوستانه (همکاری‌های زیست محیطی) دارد. با این حال، با توجه به سابقه مداخله جویانه پاریس در غرب آسیا، این تحول نیازمند تحلیل دقیق‌تری است تا ازپسِ وعده‌های همکاری، اهداف ژئوپلیتیکی پنهان آشکار شود. ورود پاریس به معادلات عراق، نه در راستای ثبات، بلکه تلاشی برای نفوذ مجدد در فضایی آشفته است که می‌تواند تداوم سیاست‌های مخرب منطقه‌ای را به دنبال داشته باشد. صورت‌بندی ظاهری ماجرا در نوع خود قابل تأمل است: سفر ماکرون به عراق در چارچوب تعهدات بین‌المللی فرانسه در قبال تغییرات اقلیمی و مسائل زیست محیطی مطرح شده است. عراق، به دلیل بحران‌های متعدد آبی، فرسایش زمین و آلودگی‌های ناشی از درگیری‌های گذشته، نیازمند کمک‌های فنی و مالی بین‌المللی است. فرانسه، با توجه به جایگاه خود در اتحادیه اروپا و تجربه در مدیریت بحران‌های محیط زیستی، تلاش دارد تا نقش یک «شریک مسئول» را ایفا کند. این رویکرد، به خصوص در مجامع جهانی مانند COP، امتیازات دیپلماتیک برای پاریس به همراه دارد و تلاش می‌کند چهره‌ای مثبت از فرانسه در منطقه ارائه دهد.

اما در تحلیل روابط بین‌الملل، پوشش‌های بشردوستانه اغلب پوششی برای اهداف استراتژیک هستند. به گزارش آنا، فرانسه، به‌عنوان یکی از قدرت‌های اروپایی، همواره تلاش کرده است تا میراث استعماری و نفوذ تاریخی خود را در مناطق غرب آسیا و شمال آفریقا حفظ کند. عراق، به دلیل اهمیت استراتژیک، منابع عظیم انرژی و موقعیت ژئوپلیتیکی حساس خود در مرزهای ایران، ترکیه و سوریه، همواره هدفی جذاب برای قدرت‌های بزرگ بوده است. بخش مهمی از تحلیل این سفر، بررسی سوابق تاریخی فرانسه در منطقه است. از دوران قیمومیت فرانسه بر لبنان و سوریه تا مواضع این کشور در قبال بحران‌های اخیر، ردپای مداخله‌جویی پاریس دیده می‌شود. این مداخله‌ها، در بسیاری موارد، منجر به تشدید شکاف‌های داخلی و تضعیف دولت‌های مرکزی شده است. بنابراین، زمانی که فرانسه پیشنهادی مبنی بر همکاری نزدیک با دولت بغداد می‌دهد، این پیشنهاد باید با احتیاط مورد بررسی قرار گیرد، زیرا سابقه نشان می‌دهد که این همکاری‌ها اغلب با اهداف بلندمدت و حتی کوتاه‌مدت پاریس پیوند خورده‌اند. تجربه تاریخی فرانسه در خاورمیانه، به‌ویژه در لبنان و سوریه، نشان می‌دهد که «کمک‌های» دیپلماتیک و نظامی پاریس اغلب به عاملی برای تداوم یا تعمیق بی‌ثباتی تبدیل شده است. هرگونه مداخله خارجی در معادلات پیچیده عراق، به‌ویژه در مقطع کنونی که ساختارهای قدرت داخلی در حال کشمکش هستند، زمینه‌ساز بحران‌های مزمن امنیتی و سیاسی است. سفر ماکرون را باید در راستای تکمیل پازلی دانست که آمریکا و رژیم صهیونیستی در سر دارند: تثبیت تز «تجزیه عراق»، تداوم «خلق بحران‌های مزمن امنیتی در منطقه» و تلاش برای «بازتعریف تروریسم تکفیری» با اهداف خاص خود.

در لبنان، فرانسه همواره نقشی محوری در شکل‌دهی به ساختارهای سیاسی ایفا کرده است. این نقش، اغلب در قالب حمایت از گروه‌هایی خاص یا اصرار بر راه‌حل‌های مبتنی بر توافقات سیاسی داخلی که منافع غرب را تأمین کند، نمود یافته است. در سوریه نیز، فرانسه از حامیان اصلی گروه‌هایی بود که در پی براندازی دولت مرکزی بودند. این رویکرد، که اغلب بر مبنای «دفاع از ارزش‌های دموکراتیک» یا «حقوق بشر» توجیه می‌شود، در عمل به تلاش برای اعمال نفوذ مستقیم بر تصمیم‌گیری‌های ملی سایر کشورها تعبیر می‌شود.

فرانسه اکنون به دنبال فرصتی است که بتواند مجددا موقعیت خود را در معادلات عراق تثبیت کند. این فرصت، در فضای سیاسی آشفته‌ای نهفته است که ممکن است در روند تعیین نخست‌وزیر عراق یا اختلافات جناحی به وجود آید. پاریس قصد دارد با استفاده از این «خلأ مشروعیت موقت»، به‌عنوان بازیگری کلیدی وارد شود و وزن خود را در تصمیم‌گیری‌های کلان عراق، به‌خصوص در حوزه‌های انرژی و امنیتی، افزایش دهد.

آگهی حراج حضوری (نقدی)

موسسه ای اقتصادی در نظر دارد؛
تعداد ۵۲ دستگاه خودرو اوراقی و قابل شماره گذاری خود را از طریق حراج حضوری به صورت نقد به فروش برساند.
ضمنا خودروهای اوراقی به شرکتهای اسقاط واگذار می گردد
قابل توجه اینکه ۲۰٪ قیمت فروش در محل برگزاری از طریق کارتخوان دریافت می شود.
ضمنا مبلغ ۵۰۰/۰۰۰ تومان بابت ورودی از هر نفر اخذ و در صورت عدم خرید در پایان حراج عودت داده می‌شود.

((زمان بازدید))
دوشنبه و سه شنبه ۲۶ و ۱۴۰۴/۸/۲۷ از ساعت ۹ صبح الی ۱۶
بازدید از خودروها برای خریداران الزامی می باشد.

((مکان‌های بازدید))
پارکینگ یگانه : کرج مهرشهر بلوار امامزاده طاهر شهرک سلمان فارسی کوچه پمپ بنزین (۱)
پارکینگ پرند : پرند میدان آزادی بلوار بسیج (۲۱)
پارکینگ استوار : رباط کریم بلوار یادگار امام (ره) خیابان حافظ (۳۰)

((زمان حراج))
چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۸/۲۸ از ساعت ۱۰ الی ۱۲

((محل برگزاری حراج))
کرج : میدان شهدا خیابان بهار جنب دبیرستان غیرانتفاعی دخترانه بهارستان
تلفن کرج : ۰۲۶-۳۲۲۴۶۰۴۴
داخلی های : ۲۶۰۱-۳۷۰۱-۲۶۲۲-۲۶۳۷
۰۹۹۱۸۹۸۸۸۳۱

آگهی مناقصه عمومی
نوبت دوم آگهی اول

دهیاری سعادت آباد از توابع بخش مرکزی رفسنجان تصمیم به واگذاری اجرای سنگ فرش فازدوم همسان سازی آرامستان (قبورشهدا) به متراژ تقریبی ۲۷۰۰ متر مربع از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط را دارد. از تمامی پیمانکاران محترم واجد شرایط که امکان اجرای پروژه فوق الاشاره را دارند دعوت می گردد حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۴/۸/۲۷ با دریافت اسناد مناقصه از امور مالی دهیاری واقع در علی آباد انقلاب و اقدام نمایند. حداکثر زمان عودت اسناد مناقصه به دهیاری و شرکت در مناقصه ۱۴۰۴/۹/۴ می باشد، بدیهی است دهیاری در رد و یا قبول یک یا تمامی پیشنهادات مختار می باشد.
تاریخ انتشار نوبت دوم - آگهی اول ۱۴۰۴/۸/۲۵
خ ش ۱۴۰۴/۸/۲۵
دهیاری سعادت آباد

نوبت اول

آگهی مزایده عمومی

شورای اسلامی بخش فشافویه در نظر دارد تعداد یک دستگاه خودرو مزدا وانت دوکابین مدل ۱۳۸۹ و یک دستگاه تراکتور بیل بکهو را از طریق مزایده عمومی به فروش برساند. متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن تماس ۵۶۲۴۱۱۹۲ داخلی ۶ تماس حاصل فرمایند.
تاریخ انتشار نوبت اول ۱۴۰۴/۸/۲۵
تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۴/۹/۲
خ ش ۱۴۰۴/۸/۲۵
روابط عمومی شورای اسلامی بخش فشافویه